

De winkel van Martina

1. In de winkel

Martina schrijft in haar dagboek:

“1 september 1567, Antwerpen.

Ik werk in mijn winkel. Dit is de eerste dag.”

Martina is 17 jaar.

Ze ruimt de winkel op.

Ze vouwt de doeken.

Ze legt hemden op een stapel.

De kragen van kant legt ze mooi op een tafel.

Kant is een dure stof.

2. Naar huis

Het is avond.

De zon zakt langzaam.

Ze verdwijnt achter de huizen van de stad.

Een hond blaft.

“Ik ga naar huis. Het wordt donker”, zegt Martina.

Ze telt het geld.

Het was een goede dag.

Martina is tevreden.

Het geld is voor haar vader, Christoffel Plantijn.

Hij maakt boeken.

Boeken maken kost veel geld.

Hij wil de beste drukker zijn.

Martina sluit de deur.
Dag winkel, tot morgen.
Ze stapt naar huis.
Nog twee straten.
Dan is ze thuis.
Bij haar ouders.
Bij haar vier zussen en haar kleine broer.
Wat een lieve baby.

“Bonsoir tout le monde ! Goedenavond iedereen!”,
roept Martina.
“Ik ben thuis!”

3. Nederlands lezen

Thuis spreekt Martina Frans.
Haar ouders komen uit Parijs.
Nederlands is moeilijk.
Ook na twintig jaar.

Het is altijd druk in het huis.
Haar vader is de beste drukker van Europa.
Hij heet Christoffel Plantijn.

Martina helpt haar vader graag.
Ze leest een tekst luidop.
Ze zoekt de fouten.
Ze leest: “Het is middag. De zan schijnt aan de hemel.”

Ze leest de zin nog een keer.
En nog een keer.

Staat er *zan*?
Dat is fout.
Het juiste woord is *zon*.

Grappig, denkt ze.
Eén letter maakt een nieuw woord.
Zin zon zoen.

4. Een man

Dan ziet ze Jan.
Ze bloost.
Jan woont ook in het huis.
Hij werkt voor haar vader.
Boeken verkopen is zijn taak.

Martina kent Jan goed. Al tien jaar.
Maar vandaag is anders.
Vandaag is een nieuw begin.
Zo voelt het voor Martina.
Het kriebelt in haar buik.

Martina kijkt diep in de ogen van Jan.
Wordt hij misschien haar man?